రాధ ఎందుకేడ్చింది?

ఆర్. పద్మావతీజగన్నాథ్

"ప్రకాశం!"

పిలుపు విని తలెత్తి చూసేడు ప్రకాశం. గుమ్మందగ్గర బుజ్జి నిలబడి వున్నాడు.

"ఏం?" అడిగేడు ప్రకాశం.

"అక్క పిలుస్తోంది."

ప్రకాశం మాట్లాడకుండా పుస్తకం పక్కన పడేసి లేచేడు.

"రేపు మాకు సైన్సు పరీక్ష" అన్నాడు, నడుస్తూ ప్రకాశం.

"ఊహుఁ"

"ఎందుకు పిలుస్తున్నట్టు?"

"ఏమో"

ప్రకాశం తన చదువు పాడయినందుకు విసుక్కునేలోపల బ్యాండు వినిపించింది. ఇద్దరూ ఎదురుగా వున్న బుజ్జివాళ్ల ఇల్లు చేరేరు.

ఇల్లంతా చాలా సందడిగా వుంది. చాలామంది ఆడవాళ్లు, చాలాపట్టుచీరలు వాటి గరగరలు, సుగంధాలు, వాటిసువాసనలు, పువ్వుల గుత్తులు, వాటివన్నెలు, వాసనల అందాలు, చంటిపిల్లలు, సవ్వానం, పన్నీటి జల్లులు, పచ్చటి నవ్వులు—అక్కడంతా చాలా సందడిగా అందంగా వుంది. అంటే జా పెళ్లి జరిగే ఇల్లు ఎలావుండాలో అలాగే వుంది.

బుజ్జి గబగబాలోపలికి వెళ్లి చేతిలో ప్లేటుతో సహా తిరిగి వచ్చేడు. ప్లేటులో లడ్డుండ, పుష్కా వున్నాయి. ప్రకాశం చేతిలో ప్లేటు వుంచి, "తిను" అన్నాడు బుజ్జి.

ప్రకాశానికి చాలా విసుగ్గావుంది. మొహమాటంగావుంది. మరునాటి పరీక్ష గురించి చాలా ఆత్రుత కూడా వుంది ఐనా తప్పదు కనక గబగబా ప్లేటుఖాళీ చేసేడు. మంచినీళ్లు, కాఫీ ప్రకాశంతోబాటు తాగేక, అక్క పెరట్లోవుంది అని చెప్పేడు బుజ్జి.

పెరడు విశాలమైనది. అందులో జాజి పందిరి తెల్లనిది. చక్కనిది. ఆపందిరి కింద పచ్చని బంగారు రంగులు చిమ్ముతున్ననీలి రంగుపట్టుచీర కట్టుకుని ఒంటరిగావుంది.

"పిల్చేవుట" అన్నాడు ప్రకాశం దగ్గరగా వెళ్లి.

రాధ తలెత్తి చూసింది. కొద్ది క్షణాలు మాట్లాడకుండా అలా చూస్తూనేవుంది. కాస్సేపయ్యాక, "అవును ప్రకాశం. కూర్చో," అంది.

ప్రకాశం ఇబ్బందిగా కూర్చున్నాడు.

"ప్రకాశం" బరువైన వేదన విరిసి ఆమె గొంతులో పలికింది.

"వూం"

"చదువుకుంటున్నావా?"

"వూ"

మరికాస్సేపు నిశ్శబ్దం.

"మరికొద్ది రోజుల్లోనే నేను వెళ్లిపోతాను ప్రకాశం.....నాకు పెళ్లి...ఐవాళ రాత్రి. ....."

ప్రకాశం చాలా ఇబ్బంది ఫీలయేడు. నిజమే! రాధకి పెళ్లి అని అతనికి తెలుసు. ఆసంగతి చెప్పటానికి తనని పిలిచిందా?.. రేపు పరీక్ష. బాగా రాయకపోతే....?

"ప్రకాశం..."రాధ ప్రకాశం చేతినిమెత్తగానొక్కింది. రెండుక్షణాలలావుంచి చెయ్యి వదిలేసి,

"నన్ను మరిచి పోతావా?" అంది.

ప్రకాశం ఆమె కళ్లలోకి చూసేడు. ఆ కళ్లల్లో అతనికి కొత్తదనమేదో కనిపించింది. రాధని మరచి పోవడమా? రాధ ఇవాళ ఇలా మాట్లాడుతోందేమిటి? ప్రకాశానికెందుకో రాధమీద చాలా జాలివేసింది. మనసులో మాటకందని భావం కదిలింది. ఏమనాలో తెలియక కళ్లకిందుగా చేతో చూసుకున్నాడు ఎడమకంటి కిందు, రాధ అల్లరికీ చనువుకీ గుర్తుగా చిన్నగంటు.

*   *   *

"ఏయ్ ప్రకాశం! ఇస్తావా ఇయ్యవా?"

"ఊహుఁ! ఇవ్వను నీకావాలంటే నువ్వూకొనుక్కో" అన్నాడు ప్రకాశం సరదాగా చేతిలో ప్లాస్టిక్ తాజమహల్ బొమ్మని దాచేస్తూ...

"కానుక్కొను ఇస్తావా ఇయ్యవా చెప్పు"

"ఇవ్వను"

"ఇయ్యకపోతే కొడతాను..."

"కొట్టు"

"ఉత్తుత్తవేకాదు నిజంగానే.."

"వాళ్లెద్దూ... "

....

"అబ్బ.. ......"

"ముందే చెప్పేను విన్నావా?" చేతిలోంచి దూముకు వెళ్లినరాయి ప్రకాశం

కంటికింద చేసినగాయాన్ని చూడకుండా బొమ్మ లాక్కుంటూ అంది రాధ. చేతిని కంటికిందు. నొక్కి వుంచిన ప్రకాశం మొహం వైపు చూసి, ఆతరువాత ఆవేలి లోంచి వుబికిన రక్తాన్ని చూసి ఎంతో బాలా గాభరా పడింది. వెంటనే బొమ్మని పక్కగ వుంచి, పరికిణీ చింపి, రక్తాన్ని తుడిచింది. ఏడుస్తున్న ప్రకాశాన్ని డాక్టర్ దగ్గరికి తీసి కెళ్ళింది.........

ఆ చిలిపి కళ్ళనీ, అందమైన జుత్తునీ చూసి మైమరచి పోతుందిరాధ... అతిగా పెరిగిన అప్యాయత అప్పుడప్పుడు ద్వేషంగా బయల్పడి, మళ్ళీ అప్యాయతగా అయిపోయి అదుపు లేకుండా పెరుగుతుంది... ఆ దెబ్బ తనకి తగిలినా రాధ అంత బాధ పడి వుండేది కాదేమో.....! గాయం తగ్గాక ప్రకాశంతో "కోపమా? సరదాగా చేశాను ప్రకాశం.... నిజం .. కాని నువ్వంటే నాకు ఎంత ఇష్టమో తెలుసా? . అలా అవుతుం దనుక లేదు. నిజం ప్రకాశం. నువ్వు నవ్వకపోయినా, జాజిపువ్వుకోసి జడలో వుంచక పోయినా ....నాకేం బావుండదు." అంది రాధ ప్రకాశం జుత్తులో వేళ్ళు దూర్చి.

ప్రకాశం కూడా నవ్వేశాడు. "నాకేం కోపం లేదు. రాధా" అన్నాడు. అని జాజి పువ్వుకోసి, ఆమె జడలో వుంచేడు.

పధ్నాలుగేళ్ళ ప్రకాశానికి పదమూడేళ్ళ రాధతో స్నేహం అలా అనుభవాలని నేర్పింది. ఆమె చదువు చాలా సరదాలనీ ఆమె కళ్ళలో వెలుగు చాలా సంతోషాన్నీ నేర్పేయి. ఎదురింటి రాధ దాదాపు సొంతఇంటి రాధ అయిపోయింది. ఇద్దరి తల్లిదండ్రులూ వీళ్ళని చూసి సంతోషించేవారు. రాధ ప్రకాశాన్ని చూసి మరీ సంతోషించేది. రోజూ సాయంత్రం కలియాలి ప్రకాశం. ఆమె జడలో ఒక పువ్వునుంచాలి. కబుర్లు చెప్పాలి. ఆమె నవ్వులని పంచుకోవాలి. రాధ ప్రకాశం జుత్తుని చూసి మైమరచి పోవాలి. ఆతరవాత ఆజుత్తుని ప్రేమగా నిమరాలి. అతని కళ్ళలో కొత్తవెలుగులని రోజూ కని పెట్టి, ఎంతో ఆనందాన్ని అలరించు కోవాలి. ఇవేవీ లేకపోతే రాధకి చాలా వెలితిగా వుండేది. ఆమె ప్రకాశమంటే ఇష్ట పడింది. విపరీతంగా, అతని స్నేహాన్ని ఆరా ధించింది. మనసులో అతన్ని నిలుపుకొంది. అందువల్ల వెలుగు లని కూడా నింపు కుంది. ప్రకాశం లేందే జీవితం లేదన్న భావం ఆమెలో పెరిగింది.

తనకన్న ఒక క్లాసు ఎక్కువైన రాధ అన్నిటిలోనూ తనకన్నా ఎక్కువేననిపి చింది. ప్రకాశానికి ఒక్క వయస్సులో తప్ప. అతనికి రాధ చాల దగ్గర స్నేహితు రాలు. మనసుని మలచ గలిగిన చెలి. ఆమెతో ఆటలు, అనుభవాలు, ఆనందాలు రాధలోనూ చక్కని వెలుగులని నింపేయి. ఆమె ప్రకాశానికి చాలా దగ్గరైంది. అతను లేందే మనసులో వెలుగులేదని ఆమె అనుకుంది.

ఆమెతో సరదాగా అలా పధ్నాలుగేళ్ళ వయసొచ్చేదాగా గడిపేడు ప్రకాశం. ప్రకా శంతో మాట్లాడిన మాటల్నీ, తనుజడలో తురిమినపువ్వులనీ, ఆడిన ఆటలనీ సరదా లనీ గుండెల్లో నింపుకుని వెలుగులని పండించుకుంది రాధ. .....

ఓరోజు.....రాధ నాలుగురోజులు కనిపించ లేదు. అప్పుడు ప్రకాశానికి సాయంత్రాలు కొంచెం భారంగా గడిచేయి.....ఎప్పుడు రాధ కనిపిస్తుందో నని అతను ఏడు రోజులు ఎదురు చూశాక రాధ కనిపిం చింది. వింతగా, విరబూసిన పువ్వులా కని పించింది. ఓణీ వేసుకొని వుంది. ఎగరడం గెంతడం మానేసింది. పలకరించి నవ్వడ మేకాని, బుగ్గలు గిల్లడం, మొట్టికా యలుపెట్టడం మానేసింది. కాని రాధ చూపులు..... అదో కొత్త అందంతో అవేవో లోకాలనించి ఆకాశంమీదకు వెళ్ళి అక్కడ వెన్నెలని నింపుకుని ఈ లోకానికివచ్చి నట్టు మెరిసేవి. చెప్పలేనంత అందంగా విచిత్రంగా చూసేది రాధ. ఆ చూపులు ప్రకాశానికి చాలా ఆనందం, ఆశ్చర్యం కలిగించేవి.

ఇంకా పూరని ప్రకాశాన్ని.... ఇంకా నిక్కర్లతోనో అమాయకత్వంతోనో వున్న ప్రకాశాన్ని నుదుటిమీద పడే జుత్తుకళ్ళ మీద నించి తోసుకునే ప్రకాశాన్ని, బుగ్గ సొట్టలు పడేటట్టు నవ్వే ప్రకాశాన్ని అన్నిటిని మించి తనకు నచ్చిన మనసున్న ప్రకాశాన్ని....రాధ చాలా రంగుల్లో వూహిం చుకుంది. ఆమె అతనికి చాలా దగ్గ రైంది. ఆ దగ్గరతనం ఆమె మనస్సులో నిండి పోయింది........

* * *

ఓచల్లని సాయంత్రం....రాధతోబాటు వాళ్ళతోటలో కూర్చుని, ప్రకాశం పువ్వు కోసి ఆమె జడలో తురమ బోయేడు."[illegible] ప్రకాశం" అంది రాధ.....

"ఏమిటి? పెర్మిషన్ కోసం ఈ పువ్వులు కోయడమా?" అన్నాడు ప్రకాశం. రాధతో స్నేహం అతనికి అందంగా మాట్లాడడం నేర్పింది.

"కాదు. ఇలా విడిగిన అమ్మాయిలు జడలో పువ్వు నుండదం" అంటు రాధ చిన్నగా నవ్వుతూ.

"ఓహో! ఐతే మరిన్నాళ్ళూ తప్పులే చేస్తున్నాను.." అనేసి వాలిక్కేరుచుకుని ఎందుకన్నానా అని విచారించి "పోనీలే రాధా మరెప్పుడూ...మరెప్పుడూ ఇలాచేయనులే!" అన్నాడు ప్రకాశం. అతనిగొంతులో కం గారు ధ్వనించింది.

రాధ చిన్నగా నవ్వి "వెర్రివాడా!" అంది, అతని నుదుటి మీద పడ్డ జుట్టుని మన్నితంగా నిమురుతూ "నీకేం తెలీదు ప్రకా శం! నువ్వొట్టి అమాయకుడివినువ్వు" అంది.

మరి కాస్సేపాగి "మరి నేను ఎదిగాను కదా! ఇప్పుడు అబ్బాయిలతో చనువుగా వుండకూడదు." అంది రాధ కళ్ళని గమ్మ త్తుగా తిప్పుతూ.

"నాతో కూడానా?" అమాయకంగా అడిగాడు.

"నీతో ఫరవాలేదనుకో...ఐనా నీతో కూడా అంతే ." అతని కళ్ళలోకి సూటిగా చూస్తూ అదోలా నవ్వుతూ అంది రాధ.

"మరి మీ అమ్మానాన్నా ఎందుకు మాట్లాడేస్తున్నారు?" అన్నాడు ప్రకాశం.

"చెప్పానుగా నువ్వొట్టి వెర్రివాడివని నీసంగతి వేరు ప్రకాశం. నువ్వు...నువ్వు వూహూ....అసలు నీకూ నాకూ తేడా లేదు." అంది రాధ మెల్లిగా అతని జుత్తుని మెత్తగా రాస్తూ.

ప్రకాశం నవ్వాడు.

* * *

మరో రెండేళ్ళకి రాధకి పదిహేనే ళ్ళొచ్చేయి ఎస్సెల్సి పాసయ్యింది ఇప్పుడు చీరలు కడుతోంది బాగా పొడుగైంది.దాదాపు ప్రకాశం అంత పొడుగుంది మనసులో పండించిన రంగులు ఇప్పుడు అందంగా అలుముకున్నాయి.

ప్రకాశం ఎస్సెల్సికొచ్చేడు. రాధతో చనువుబాగా తగ్గింది. ఎప్పుడో తప్ప కలియటం లేదు అందువల్ల [illegible] అం లేదు. మంచి మార్కులు . [illegible] రంగా—అతని ఆలోచనలు. రాధని [illegible] [illegible] వుండి మాటలు అంతే...

అందుకు రాధ ఎంత బాధ పడుతోందో ఊహించటానికి అతనికి శక్యములేదు మనసు రాలేదు.

ప్రకాశం రాధతో చనువుని దాదాపు మరచి పోయాడు.

పరీక్షలకి శ్రద్ధగా చదువుకుంటు న్నాడు. కాలం మనుషులని కొన్ని విషయాలనీ, ఎంత దృఢమైనవైనా, అనుభవాలనీ మరచిపోయేటట్టు చేస్తుంది. పొరగా పెరిగి మనసుని కమ్మేస్తుంది.

ప్రకాశం....పదిహేనేళ్ల ప్రకాశంఇంకా నిక్కర్లే వేస్తున్నాడు అతనికళ్లింకా అమాయకంగానే వున్నాయి. అతని జుత్తింకా నుదుటి మీద పడుతూనేవుంది.

రాధ ఎందుకేడ్చింది?

ఆ మధ్య ఎప్పుడో ఇంట్లో అన్నారు "రాధకి పెళ్లిట......" అని.

"ఆహా" అన్నాడు ప్రకాశం. మామూలు విషయాలన్నీ ఎలా విన్నాడో ఆవిషయాన్నీ అలాగే విన్నాడు. వాటికెంత ప్రాధాన్య తిచ్చేడో దీనికీ అంతే!... ఆ సంగతి తెలిసేక అతను రాధను కలియలేదు..

ఆమె కళ్ళలోకి పరీక్షగా చూడలేదు. ఆమె గురించి అదే పనిగా ఆలోచించలేదు. ఆమె మనసుని చదివేశక్తి అతనికి లేదు..

ప్రకాశం పరీక్షలు కొన్ని అయేయి. రాధ పెళ్లిరోజు వచ్చింది. ఆ రాత్రే రాధ ఏడ్చింది.

* * *

"ఏం ప్రకాశం? మరచి పోతావా" ప్రకాశం కంగారు పడ్డాడు.

"ఉహూ! ఎలా మర్చిపోతాను" అని మొగమాటంగా నవ్వేడు.

రాధ చుట్టూ చూసింది. పెరట్లో ఎవరూ లేరు. అంతా లోపలే హడావిడిగా తిరుగుతున్నారు.

అప్పుడే వస్తున్న వెన్నెల వెలుగా పరచుకుంటోంది. జాజి పందిరి తెల్లగా వెన్నెల్లో మెరుస్తోంది. తెల్లని నక్షత్రాలు పొదిగినట్టు పువ్వులు అందంగా వున్నాయి.

వెలుగు వెన్నెల్లో ప్రకాశాన్ని పరీక్షగా చూసింది రాధ. మూడేళ్ళు తన మనసులో దాగి కలవర పెట్టిన ఆ కళ్ళు... నుదుటి మీద పడి గాలి కెగిరి అందంగా మనసుని కవ్వించే ఆ జుత్తు, ఆ అమాయకత్వం, అన్నైర్మల్యం.....మనసులో పెనవేసుకున్న అతని ఆత్మీయత, దగ్గరతనం... చెప్పలేని పరమ చిత్రమైన భావాల పరంపర.........

"ప్రకాశం! నిజంచెప్పు ప్రకాశం. నే వెళ్ళిపోతున్నానంటే నీకేమీ అనిపించలేదా చెప్పు ప్రకాశం" అందిరాధ.

ప్రకాశం చిన్నగా నవ్వేడు. "ఏమనిపిస్తుంది? సంతోషంగా వుంది...సంతోషమంటే ..ఎలా చెప్పమన్నావ్? మా అక్క వెళ్ళిపోతున్నప్పుడూ ఇలాగే వుంది...సంతోషం..... విచారం.....ఏదీకాదు. ఇంతేరాధా! పెళ్ళిచేసుకుంటున్నావు.... అదృష్టవంతురాలివి...అంతేగా! ఎవరన్నా అంతే...." అన్నాడు.

రాధ కళ్ళలో —— ——
కన్నీటి బొట్లు మెరిసేయి. అవి ఆమె బుగ్గలమీదుగా ముత్యాల్లాగా తెల్లముఖమల్ మీదుగా జారినట్టు జారేయి.

"అంతేనా ప్రకాశం?" రాధగొంతు సన్నగ వణికింది.

"అంతేరాధా..! కాని నువ్వు ఏడుస్తున్నావా రాధా? ఏమిటిది? ఎందుకునే!..." ఆమె కన్నీళ్ళు చూసి ప్రకాశం చాలా గాభరా పడ్డాడు........

అన్నాళ్ళు తనని వెంటాడిన అందమైన కళ్ళూ, నవ్వడమేకాని ఎప్పుడూ కన్నీళ్ళు రాల్చనికళ్ళు జాజి పువ్వులంత

మీ చర్మ సౌందర్యమునకు...

నిర్మల
ఆయుర్వేదిక్ సోప్పు
వాడండి
Mfrs: NIRMALA CHEMICALS, COCHIN-2.
Agents: M/S PRAGATI AGENCIES, VIJAYAWADA-1. (Phone: 5486)

ఓం! తత్! సత్!

సుఖ జీవిత సేవ
"సిద్ధ వైద్య మహిమ"
సిద్ధుల సాటిలేని కీర్తికి ఒక తార్కాణము
కే. టి. కృష్ణమూర్తి ఆచ్చారి గారి
'మేల్ మాయిల్ మందు'
(Regd)
దీర్ఘకాల చర్మరోగములకు చక్కని నివారిణి

వల్లరంగు, ఎర్రరంగు పొడలు, దద్దులు, పొట్లు, గజ్జి (చర్మ సంబంధము) పొడలు గల చోట్లలో తిమ్మిర్లు, సూదితో పొడిచినప్పుడు నొప్పి లేకుండుట, నిప్పుపడి బొబ్బలు గలిగినా తెలియకుండుట, దుర్నీరు సర్వ అవయవములందు వ్యాపించి, రక్తములో కలిసి మత్తు కలుగజేయుట, (నరముల సంబంధము) చేతి వేళ్ళు ముడుచుకొనుట, బొబ్బలు లేచుట, ముక్కు బంధనములు, పాదము నందు పల్లపు పుండ్లు ఏర్పడుట, కాలుచేతులు (వేళ్ళు) తగ్గుట, ముక్కు పొట్టపడుట, మాటకు నెసుగు పుట్టించు రణములు (అస్థి సంబంధము) వీటికి చక్కని నివారిణి.

1 మండలం (40 రోజులు) నూనె, లేహ్యము రు. 10/- తపాల ఖర్చు రు. 2/-
8 ఔన్సుల శ్రీ పరమాత్మ తైలం రు. 4-50 తపాల ఖర్చు రు. 1-50

సిద్ధ డాక్టర్
కే. టి. కృష్ణమూర్తి ఆచ్చారి & సన్సు
5/22, మేల్ మాయిల్ P.O., (N.A. Dt.)

పుష్పము మీ అదృష్టం చెప్పగలదు

మీ భవిష్యత్తులో ఏమి జరుగబోవునదిన్నీ, మీ సరియైన చర్యను గురించిన్నీ మీరు తెలుసుకొనగోరినట్లయితే ఒక పోస్టుకార్డుపైన మీకుఇష్టమగు ఒక పుష్పము పేరున్నూ, మీరు వ్రాయుతేదీ, వేళవివరములున్నూ, మీసరియైన చిరునామా, వెంటనే వ్రాసిపంపండి. జ్యోతిషశాస్త్రములోని రహస్య గణితము మూలముగా మేము గుణించి, మీరు కార్డు వ్రాసినతేదీ లగాయతు 12 మాసములలోను మీయొక్క అదృష్టము, లాభనష్టములు, జీవితమార్గము, వ్యవహారములో మీకు జయముకలుగునో, ఉద్యోగం విషయంలో మంచిచెడ్డలు, మార్పులు, ఆరోగ్య విషయము, పరదేశగమనము, తీర్థయాత్రలు, వివాహము, స్త్రీసుఖము, సంతానము, విధినిర్దేశములు, లాటరీ, అకస్మాత్ ద్రవ్యలాభముమొదలగువానిని గురించి స్పష్టముగా మాసవారీగా వ్రాసి రు. 1.25 పై.లకు ఎక్స్ట్రాతము వి. పి. గా పంపగలము. వి. పి. చార్జీలు ప్రత్యేకం. దుష్టగ్రహములేవైనా ఉన్నయెడల శాంతిచేయు విధానం కూడా తెలుపగలము. వివరములు మాపూచీపై పంపబడును. మేము పంపిన ఫలితాలు మీకు తృప్తిగా లేనియెడల పైకము వాపసుచేయబడును. ఒకసారిపరీక్షించండి. అడ్రసు ఇంగ్లీషులో వ్రాయండి.

PT. DEV DUTT SHASTRI, RAJ JYOTISHI,
(A. W. P.) Post Box No. 86, JULLUNDUR CITY.

రాధ ఎందుకేడ్చింది?

అందంగా వెన్నెలంత వెలుగుతో నవ్వుడమే కాని, విచారం లేని కళ్ళు.... ఏడుస్తూంటే ప్రకాశానికి చాలా ఆశ్చర్యం, గాభరా వేసేయి.. "ఏమిటిది రాధా" అని చాలా ఆందోళనతో అడిగేడు ప్రకాశం.

"ఏంలేదు ప్రకాశం. ఏం లేదు...రాధ క్షణం సేపు కళ్ళు మూసుకుంది. ప్రకాశం చేతిని చేతిలోకి తీసుకుంది. పెదవులదగ్గరగా తీసుకుని ముద్దు పెట్టుకుంది.

ఆతరువాత చేతిని వదిలేసింది.

"వెళ్ళిపో ప్రకాశం. చదువుకో" అంది రాధ కన్నీళ్ళతో.

"నిజమే ! చదవాలిరాధా. రేపు స్కైన్సు పరీక్ష వెళతాను......."ఇంకేమనాలో తెలియక ప్రకాశం లేచి వచ్చేశాడు. వచ్చేసే ముందు అతను సెరటి గుమ్మం దగ్గర నిలబడి వెనక్కితిరిగి చూసేడు. రాధ చేతుల్లో ముఖం దాచుకుని ఏడుస్తోంది. ప్రకాశం నిట్టూర్చి, ఆతరవాతి గాభరాపడి ఇంటి వేపునడిచేడు. అతనితో చెప్పలేనన్ని భావాలు చాలా మెదిలేయి.

ఆమర్నాడు పరీక్ష అతను బాగారాసేడు. పరీక్షఅయ్యాక అతనికి ఓరోజా జాజి పువ్వువిచూసే రాధ జ్ఞాపకం వచ్చింది, రాధ ఎందుకు ఆరాత్రి ఏడ్చిందోనని అతను ఆలోచించేడు. జవాబు తెలియ లేదు. నిట్టూర్చడం తప్ప ఏమి చేయలేదు ప్రకాశం.

* * *

మరో మూడేళ్ళకి.... ఇంజనీరింగ్ రెండో సంవత్సరం చదువుతున్న ప్రకాశం బీచిలో కూర్చొని సిగరెట్టుకాలుస్తూ వెన్నెలని చూసుంటే, రాధ జ్ఞాపకం వచ్చింది. 'ఆరోజురాత్రి జ్ఞాపకం వచ్చింది జాజిపువ్వులు జ్ఞాపకం వచ్చాయి. ఆరోజు రాధమాటలు, కన్నీళ్ళు జ్ఞాపకం వచ్చాయి. తన చిన్నతనం జ్ఞాపకం వచ్చింది. రాధ చేతుల్లో ముఖం దాచుకొని ఏడ్చిన దృశ్యం జ్ఞాపకం వచ్చింది. ఆలోచనలు అతివేగంగా పరిభ్రమించేయి.

....

సముద్రంలో పడి వెన్నెల వెయ్యి వెలుగులని విరజిమ్ముతోంది.

ప్రకాశం బాధగా కళ్ళు మూసుకున్నాడు. ●